

Bazı kişiler, ilminin genişliği ve derinliğiyle meşhur olan bir bilgiye sormak üzere sorular hazırlamıştı. Sorularını sırasıyla sordular ve bilge de cevaplandırdı. En akıllı kişi kimdir? Her zaman başkalarından öğrenecek şeyler bulan kişidir

En güçlü kimse kimdir?

Öfkesine hakim olan kişidir.

En zengin olan kişi kimdir?

Elindeki hazinenin, yani yaşadığı günün ve saatin kıymetini bilendir.

Saygıya kim layıktır?

Kendisine ve dostlarına saygı gösteren kişidir.

Bu cevaplar üzerine birisi dayanamayıp atıldı.

Aman efendim, bu söyledikleriniz o kadar açık ve belli şeyler ki!

Zaten çok açık olduklarından, insanoğlu onları bu kadar çabuk unutulabiliyor, diye cevapladı bilge...

Her insanın rahatça düşünebileceği, sadelik ve safiyet içeren ve tüm varlık için hayatiyet arz eden her şey açık olandır. Küçük yaşlardan itibaren tecrübe edinilebilen, hayatın tabii akışıdır.

Mantıksal anlamda belirgin olan ve her türlü zorun içinde birdenbire kendini ifade edendir.

Var olanı, varoluşu varlığı yine apaçık olanlar üzerinden anlarız. Kısaca mutlu olmak ve mutlu etmek için başvurulabilecek açık reçetelerdir.

O halde, bu apaçık olanlar, neden görmezden gelinir? Bu kadar açık bilinen, açık görülen ve hakikatine inanılan ve hatta gerçekleştirilmesi da açıklığı kadar kolay olan şeyler neden pratiğe dökülmez? Ya da neden, sade, kolay ve güzel olan tercih edilmez de, zora talip olunur ve karmakarışık bir hale dönüştürülür yaşam?

Çünkü.

Zihinlerimiz son derece karışık... Öylesine malumat yükleniyoruz ki, bilgileri damıtmıyoruz.

Doğru ve yanlış iç içe geçmiş. Öğrendiğimiz şeyler üzerinde tefekkür etmeye, onları

içselleştirmeye ve derinleştirmeye vakit bulamıyoruz ya da bulmak istemiyoruz! Dinlemiyoruz...

Birbirimizi ne anlıyor ve ne de anlamak istiyoruz, kimse kimseyi duymuyor; kendi haklılığını ispat için var gücüyle bağıyor. Kavramların içi boşaltılmış... Aynı kavramlara yüklediğimiz anlamlar farklı.

Gönüllerimiz daralmış... bilgiyi bilgeliğe terfi ettiren insanlar kayıplara karışmış. Hakikati söylemekten korkmayan, eskilerin tabiriyle garazsız ivazsız, yani hiçbir gizli maksat gütmeyen, yazan, konuşan, hareket eden kişilerin sayısı her geçen gün azalmış. Kalplerimizi rahatlatacak, sözleri özümüze aşına dostları bulmakta güçlük çekiyoruz.

Ben duygusu her şeyin önüne geçmiş. Ötekine galip gelmenin hırsıyla, kim ne dediğini

bilmiyor... Yekdireğinin üzerinde iktidarını kurmak için, her yol mubahtır anlayışı hakim olmuş.

Tutarlılık ve bütünlük kimsenin umurunda bile değil. Bölük pörçük, oradan buradan alınmış

bilgilerle bilgiçlik taslayan, ya da birikimini putlaştırmış, herkese tepeden bakan kibir abideleriyle

her yerde karşılaşmak mümkün. Kendimi nasıl güzelleştirebilirim veya burada bana ne veriliyor

ya da bunu nasıl hayata aktarabilirim derdiyle dertlenenler, yok ortada. Haliyle apaçık doğruları görmek ve yaşamak hayatın dışına atılıyor!

Kalın sağlıcakla